

Olemisen salaisuus ja tarkoitus

Oletko koskaan ajatellut sitä, mistä kaikki on saanut alkunsa? Miten mitään voi yleensä olla olemassa? Aivan varmasti olet. Ja sinua on opetettu näistä asioista joko koulussa tai olet kuullut niistä muilta ihmisiltä, erityisesti mediasta, jos seuraat television ohjelmia ja median valtavirtaa.

Olet varmasti kuullut alkuräjähdyksestä ja elämän syntyisestä elottomasta aineesta itsestään ilman älykästä ohjausta ja etukäteen laadittua suunnitelmaa kaikkeuden synnystä. Olet ehkä uskonut materian olleen ikuisesti olemassa, koska et ymmärrä sitä, mistä se olisi voinut tulla, jos sitä ei ole aina ollut olemassa. Nykyisen tieteellisen tutkimuksen mukaan ainetta ei ole kuitenkaan ollut aina olemassa. Ennen materian syntymistä on ollut vain energiaa, joka on sitten jostakin tuntemattomasta syystä muuttunut materiaksi, niin että kaikki se, mitä nyt nähdään, on syntynyt näkymättömästä.

Oletko uskonut alkuräjähdykseen? Sen teorian mukaan maailmankaikkeuden kaikki materia olisi ollut alussa kasaantunut alle nuppineulan pään kokoiseen tilaan. Tämä aine räjähti sitten kohtalokkain seurauksin, niin että "syntyi aika ja avaruus". Alkuaineita alkoi muodostua ja materia sinkoutui valoakin nopeammin eri puolille alkuräjähdyksen pistettä universumin muinaisessa keskuksessa. Painovoima ja muut fysiikan lait alkoivat kasata materiaa jälleen yhteen, niin että muodostui galakseja, tähtiä ja planetaarisia järjestelmiä. Lopulta meidän oma linnunratamme sai muotonsa ja maapallolle syntyi elämää ilman älyllistä suunnitelmaa ja ohjausta.

Kuulostaako tämä kaikki tieteelliseltä totuudelta ja uskottavalta? Miten näitä asioita on voitu todistaa vuosimiljardien jälkeen itse tapahtumista? Ovatko nämä väitteet järkeviä?

Oletko miettinyt sitä, missä oletettu materiakeskittymä on sijainnut? Senhän on täytynyt sijaita jossakin kohdassa maailmankaikkeutta, tila-avaruudessa. Silti on väitetty, että "aika ja avaruus saivat alkunsa". Miten niin "saivat alkunsa" vasta alkuräjähdyksen jälkeen? Jotta aine on voinut olla olemassa alkuräjähdyksen hetkellä, on sen täytynyt joko syntyä ennen sitä tai olla aina olemassa! On siten täysin järjetöntä väittää, että "aika sai alkunsa alkuräjähdyksessä". Ei aika ole saanut alkua mistään vaan jotakin on täytynyt olla aina olemassa! Ja jos se ei ole ainetta, niin kuin tiedemiehet uskovat, niin sen täytyy olla sitten energiaa tai jotakin muuta vastaavaa.

Sekin on täysin järjetön väite, että "avaruus sai alkunsa alkuräjähdyksessä". Miten niin sai alkunsa alkuräjähdyksessä? Sehän aine oli "tiedemiesten" väittämän mukaan olemassa jossakin kohdassa tila-avaruutta ennen kuin se räjähti! Huomaatko, miten järjettömiä väitteitä tiedemiehet ovat kaiken olevaisen alusta esittäneet? Ja suuri yleisö on pitänyt näitä järjenvastaisia väitteitä "tieteellisenä totuutena", vaikka lapsikin voisi ymmärtää niiden olevan pelkkää mielikuvituksen tuotetta ja satua, sanojen tyhjää höpinää vailla mitään järkevää vastinetta todellisessa fyysisessä maailmassa. Miten siis voisimme uskoa näiden höpinäukkojen höpötystä ja pitää niitä "tieteellisinä totuuksina"? Oletko sinäkin järjiltäsi niin kuin nämä jumalankieltäjät ovat?

Huomaatko nyt, miten nämä arvostetut "tiedemiehet" ovat erehtyneet arveluissaan ja teorioissaan? Eikö vain olekin totta, että näitä asioita ei voida empiirisesti todistaa, koska kukaan meistä ei ole ollut paikalla silloin, kun "kaikki räjähti" ja "elämä syntyi" maapallolle? Jokaisen täytyy perustaa näkemyksensä oletusten, arvailujen tai uskomusten perustukselle. Teorioita kaikkeuden ja elämän synnystä ei voida pitää tieteellisinä teorioina, ellei niitä pystytä todistamaan olemassa olevilla tosiasioilla. Ainoa, mitä voimme varmasti pitää totena, on se, että jotakin on olemassa: että me olemme olemassa ja että maailma on olemassa. Ja kun me olemme ymmärtäneet tämän kiistattoman

totuuden, niin voimme miettiä järkevästi sitä, mistä, miksi ja miten kaikki on saanut alkunsa, ja mitä varten me olemme täällä olemassa.

Kuulet viimeistään nyt tätä lukiessasi vaihtoehtoisesta kaikkeuden ja elämän synnyn teoriasta. Sen mukaan on olemassa yksi ainoa "itsestään olemassa oleva Jumala", joka on luonut kaiken, mitä on olemassa. Mitään ei olisi olemassa, ellei hän olisi luonut sitä. Hänessä kaikki asiat ovat "on" ja hänen ulkopuolellaan "ei ole mitään". Hänessä me olemme ja liikumme ja elämme, niin että hän ei ole kaukana kenestäkään meistä. Ja hänet me Jumalan valitsemat todistajat ilmoitamme maailmalle; hänet, joka ei asu ihmisten tekemissä tempeleissä eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikään kuin hän tarvitsisi jotakin, jonka ihmiset voivat hänelle antaa; hänelle, joka itse antaa kaikelle elämän, hengen ja kaiken.

Jotkut tiedemiehet ovat ymmärtäneet oikein sen, että ennen materian syntymistä oli vain energiaa, joka muuttui sitten materiaksi jostakin tuntemattomasta syystä. Tämä syy on kaiken olevaisen alkusyy ja se on mahdollista tietää, jos ajattelemme asioita järkevästi. Ensimmäinen askel järkevässä ajattelussa on tunnustaa aika ja avaruus iäti olemassa olevina totuuksina. Ajalla ei ole alkua eikä loppua, niin että voidaan sanoa "ennen aikaa ei ollut mitään" tai "ennen aikaa oli jotakin". Samalla tavalla on järkevää ajatella tila-avaruudesta, johon materia energiasta muodostui alkusyyyn voimasta. Tila ja avaruus on täytynyt olla aina olemassa, ellei sitten siirrytä metafysiikan puolelle, mitä "tiedemiehet" eivät tieteeksi hyväksy.

Me rajaamme älyllisen pohdiskelun tila-avaruuteen ja aikaan, jotka on mahdollista käsittää ihmisen järjellä aina olleiksi realiteeteiksi, tosi asioiksi. Kun oletamme energian olevan jotakin muuta kuin persoonatonta ja älytöntä voimaa, niin voimme ymmärtää kaiken olevaisen alkusyy. On ollut persoonallinen ja älykäs voima, josta kaikki on saanut alkunsa ja joka pitää kaiken voimassa ja jossa kaikki pysyy aina ja ikuisesti katoamatta koskaan. Kutsukaamme häntä nimellä "luoja" sillä se hän on.

Riippumatta siitä mitä jumaluuksia ihmiset palvovat vai palvovatko he mitään jumalaa, on tämä persoonallinen ja älykäs maailmankaikkeuden alkusyy ollut itse aina olemassa, eikä hän itse tarvitse mitään alkusyytä ollakseen olemassa. Hän "on" se, joka hän "on aina ollut" ja "on aina oleva". Hän on itsestään olemassa oleva Jumala ja kaiken olevaisen luoja, sillä hänestä kaikki saa alkunsa ja nimensä ja hänessä kaikki pysyy sellaisena niin kuin se on ollut ennenkin. Hän ei tarvitse itse mitään syytä olemiseensa, sillä hän on itse "oleminen" ja "mitään ei ole ilman häntä".

Ajattele tätä Jumalaa sellaisena, joka on elämän antaja ja pitää elämää yllä. Hän tekee elämän mahdolliseksi. Hän antaa luomilleen olennoille muodon, rakenteen ja hengen, joka pitää ne elävinä. Jos hän ottaa luomiltaan olennoilta pois elämän hengen, niin mitä jää jäljelle? Pelkkä eloton kasa materiaa, josta elämä puuttuu.

Koska Jumalassa on elämä itsessään ja hän antaa elämän kaikelle, mikä ikinä missään elää, niin elämän puute luoduissa olennoissa on itse asiassa Jumalan puutetta. Kun joku siis kuolee, ei hänen ruumiissaan ole enää Jumalan antamaa elämää, joka pitäisi hänet elossa. Kuolema on siten tyhjentymistä Jumalan antamasta elämästä ja sen voimasta. Se on Jumalan antaman elämän hengen puutetta hänen luoduissaan. Ja koska mitään ei voi olla olemassa ilman Jumalaa, ei niitä olentoja ole kuoleman jälkeen enää olemassa, jotka tiedostavat itsensä vain elävinä ruumiillisina olentoina. Niinpä iankaikkisen elämän vastakohta on iankaikkinen kuolema ja tyhjiin raukeaminen. Kuolleita ei yksinkertaisesti enää ole muuten kuin materiaana, joka ei tiedosta itseään sen enempää kuin eloton kivi tai kasa tomua.

Jumala on "valo". Mitä on valo? Ihmiset eivät tiedä vielä kunnolla sitä, mitä valo on. Se on eräänlaista energiaa, joka liikkuu aaltolina, mutta se ei ole materiaa. Silti on ajateltu valon koostuvan pienistä yksiköistä, joita kutsutaan fotoneiksi. Valon voimakkuutta ja nopeutta voidaan mitata, mutta sen syvin olemus on silti tiedemiehiltä ainakin osittain hämärän peitossa. Valosta löytyy yhä vielä uusia asioita, jotka hämmästyttävät tutkijoita, sillä he eivät ole tienneet niitä asioita aiempina vuosikymmeninä. Valo esimerkiksi taipuu kulkiessaan tähtien ohi eikä sen nopeuttakaan pidetä enää vakiona, joka olisi pysynyt samana alusta asti. Valo on siis mysteeri, joka sisältyy myös Jumalaan, vaikka hänet voidaan "nähdä" ja havaita fyysisessä maailmassa (hänen tekonsa ja vaikutuksensa voidaan ikään kuin "nähdä").

Mitä on sitten "pimeys"? Pimeys on todellisuudessa "valon puutetta": se ei ole "yhtään mitään"! Jumalassa ei ole mitään pimeyttä, joten pimeys on Jumalan puutetta ja tyhjyyttä täynnä. Jos suljet itsesi pimeään huoneeseen, johon ei pääse yhtään valoa, niin et näe yhtään mitään. Kun sytytät huoneeseen valot palamaan, niin näet kaiken sen valossa. Valo on siten kuin Jumala, joka näyttää meille millaisia asiat ovat ja pimeys on kuin Jumalan puutetta, joka estää meitä ymmärtämästä totuutta. Valo on kaikkea ja pimeys ei ole mitään. Valoon sisältyy kaikki värit, mitä maailmassa on, mutta pimeyteen ei sisälly mitään: se on tyhjää täynnä.

Jumala on "totuus". Jumala ei saata valehdella, joten jos ja kun hän puhuu, niin hänen kaikki sanansa ovat ehdottomasti totta, eikä niihin sisälly pienintäkään valhetta.

Mitä on "valhe"? Valhe on "totuuden puutetta" tai moraalin kannalta tarkasteltuna se on oikeammin "tarkoituksellinen totuudenvastainen väite". Jumalalla ei ole kuitenkaan mitään tekemistä valheen kanssa, sillä hän ei saata valehdella. Niinpä valhe on Jumalan poissaoloa ja tyhjyyttä täynnä. Se on petosta ja elämän karkottavaa Jumalan torjumista. Tästä syystä mikään valheellinen ei voi pysyä ikuisesti vaan sen täytyy tuhoutua ja lakata olemasta. Vain totuus ja totuudessa elävät voivat pysyä iankaikkisesti niin kuin Jumala, jossa kaikki asiat ovat "totta", "niin ja aamen".

Kuka on Jumala? Onko Jumalalla nimeä?

Nimi kertoo aina jotakin nimen takana olevasta subjektista. Kun joku tietää minun nimeni, niin hän tietää minut ja tuntee minut ainakin jollakin tavalla. Minun nimeeni liittyy monia asioita menneisyydestäni, nykyisyydestäni ja tulevaisuudestani. Samaa voidaan ajatella Jumalasta. Hänen nimensä kertoo meille jotakin hänen menneisyydestään, nykyisyydestään ja tulevaisuudestaan. Mikä sitten on tämä "Jumalan nimi"?

Jumalan nimi on itse asiassa sama kaikille ihmisille, kansoille ja kielille. Ei ole väliä, mitä kieltä ihminen puhuu ja hän voi silti tietää Jumalan nimen ja ymmärtää, mitä hänen nimensä tarkoittaa. Jumala ilmoittaa nimekseen

"Minä olen hän, joka on ollut ja on oleva, Jumala kaikki-riittävä."

Hepreaksi Jumalan nimessä on hänen nimensä lyhyt muoto "Jahve": "Hän on". Kun Jumala puhuu itsestään tai sanoo enkelin kautta oman nimensä, niin hän sanoo:

"Minä olen se, joka minä olen."

Tässä lauseessa hepreankielen olla-verbi "hajjah" on yksikön ensimmäisessä persoonassa "ehjee". Koko lause kuuluu hepreaksi "ehjee asher ehjee". Suomalaisen ei tarvitse kuitenkaan tietää Jumalan hepreankielen nimeä: riittää, että me ymmärrämme, mitä hänen nimensä tarkoittaa.

Tähän Jumalan nimeen liittyy hänen menneisyytensä, nykyisyytensä ja tulevaisuutensa. Se kertoo meille, kuka hän on ollut, kuka hän on, ja kuka hän on oleva. Jumalan nimi kertoo meille sen, että hän on "itsestään olemassa oleva" eikä tarvitse mitään syytä ollakseen olemassa. Jumalan nimi kertoo meille sen, että hän on ollut aina olemassa, sillä hänen nimellään ei ole aikamuotoa, joka rajaisi hänet vain tähän hetkeen tai tulevaisuuteen. Jumalan nimi kertoo meille sen, että hän oleva sama tulevaisuudessa, aina ja iankaikkisesti, sillä hänessä ei ole muutosta eikä vaihtumisen varjoa.

Jumalan nimi kertoo meille edelleen sen, että hän saattaa kaiken muun olemaan, sillä hän on se energia, jonka tiedemiehet ovat päätelleet olleen aina olemassa. Koska tästä energiasta kaikki on saanut alkunsa, on hän se Jumala, joka on luonut kaiken, mitä on olemassa. Ja hänet voidaan havaita ja tuntea, kun tarkkaillaan hänen luomistöidensä tuloksia, luomakuntaa. Jumalan viisaus ja voima ovat kaikkien ikinä eläneiden ihmisten nähtävissä, jos hänet vain luojaksi tahdotaan tunnustaa ja häntä luojana palvoa. Jos kaiken olevaisen luojan olemassa olo kielletään, niin silloin vajoetaan järjen puutteeseen, koska Jumala on kaiken järjen takana. Jumalan kieltävä ihminen vajoaa lähelle olemattomuutta, sillä hän kieltää kaiken järjellisen ja logiikan, sellaisen kuin Jumala on.

Jumalan nimi ei ole ollut salaisuus menneiden aikojen ihmisille. Hänet on tunnettu aina kaiken olevaisen luojana, joka on itse ollut aina olemassa, on ja on oleva. Jumala on tunnettu nimellä "Jumala kaikki-riittävä", sillä hän ei tarvitse mitään tai ketään, mutta hänestä riittää kaikille, sillä hän antaa kaikille kaiken, mitä heillä on. Jumala tunnetaan tulevaisuudessa samalla nimellä, kun hän ilmaisee itsensä myös niille ihmisille, jotka ovat kieltäneet hänet. Hän sanoo itsestään: "Minä olen ollut, olen ja olen oleva, Jumala kaikki-riittävä". Silloin ne, jotka ovat kieltäneet hänet, parkuvat ja huutavat tuskissaan, sillä heidän on paettava hänen läsnäoloaan kohti sitä tyhjyyttä, joka Jumalan ja elämän puutteesta aiheutuu. He joutuvat pimeyteen ja ikuisen kuolemaan, josta ei ole paluuta valoon ja ikuisen elämään. Jumalan kieltävä ihminen ei voi pysyä iankaikkisesti, koska Jumala ei asu hänen sydämessään niin kuin hän omissa lapsissaan asuu, totuuden ja valon lapsissa.

Jumalan nimi on kuin kuva Jumalasta. Nimi kertoo meille aina jotakin nimen haltijasta. Niinpä Jumalan nimi kertoo meille jotakin Jumalasta. Se kertoo itse asiassa kaiken, mitä Jumalasta voidaan tietää ja ymmärtää. Jumalan nimen tunteminen on hänen kuvansa tuntemista, ja se on hänen itsensä tuntemista.

Jumalalla on itse asiassa muitakin nimiä kuin vain "minä olen hän, joka on ollut, ja on oleva, kaikki-riittävä Jumala". Jumala on ilmoittanut nimekseen myös "Logos", joka on muinaista kreikankieltä. Logos on käännetty suomeksi nimellä "Sana", mutta se tarkoittaa paljon enemmän kuin vain "jotakin mitä tahansa *sanaa*". Logos on "se Sana", joka on ollut aina Jumalan tykönä ja on "Jumalan kuva". Logos on suomeksi "syy miksi". Tästä syystä kaikki tieteen alat ovat "logioita": ne tutkivat sitä miksi jokin on ja toimii niin kuin se toimii. Kun siis tieteessä etsitään kaiken olevaisen alkusyytä, niin silloin etsitään Jumalan Sanaa, Logosta, joka on ollut aina olemassa Jumalan tykönä ja joka on syy kaiken olemiselle. Kaikki on luotu Jumalaa varten, hänen kauttaan ja häneen, niin että me pysymme hänessä ja hän pysyy meissä, aina ja iankaikkisesti.

Koska "Sana" on kuva Jumalasta, kertoo hän meille sen, kuka Jumala ja meidän Isämme on. Me voimme kutsua Jumalaa Isäksemme, sillä hän on luonut meidät, ja hän asuu meissä, jotka olemme ottaneet hänen Sanansa vastaan, uskoneet häneen. Logos on meissä ja me olemme Logoksessa, Sana on meissä ja me olemme hänen Sanassaan, Jumala on meissä ja me olemme Jumalassa. Kuka tämä Logos on? Hän on Jeesus Kristus, Nasaretilainen, ainoa vaimosta syntynyt Jumalan poika. Hän on se Logos, Jumalan Sana, joka on ollut alussa Jumalan tykönä ja tullut pelastamaan meitä iankaikkiselta kuolemalta. Me olemme hänessä, Jeesuksessa Kristuksessa, ja hän on meissä, ja me

hänen kauttaan Isässä Jumalassa, meidän Jumalassamme ja Jeesuksen Kristuksen Jumalassa ja Isässä.

Jumala teki ihmisen alussa omaksi kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät. Mutta niin tapahtui, että ensimmäinen ihminen ei totellut Jumalaa vaan rikkoi häntä ainoaa vastaan, ja niin kuolema tuli ihmiskunnan elämään. Ja niin kuin olemme edellä todenneet, on kuolema elämän puutetta ja Jumalan poissaoloa, eroa Jumalasta. Kun ihminen teki syntiä, lakkasi hän olemasta täydellisesti Jumalan kuva, sillä hänessä oleva kuva turmeltui, eikä kertonut enää sitä, millainen Jumala on: täydellisen puhdas ja synnitön. Kun ensimmäiset ihmiset sitten lisääntyivät, niin heidän jälkeläisistään ei näkynyt enää sitä samaa kuvaa, joka on Jumalassa, vaan heidänkin kuvansa oli turmeltunut: Jumalan nimi heissä oli vääristynyt.

Meni neljätuhatta vuotta, kunnes Jumala lähetti oman poikansa maailmaan, ihmisen joka on täydellinen Jumalan kuva ja hänen kirkkautensa säteily. Hän antoi tälle pojalle nimen Jeesus, joka tarkoittaa "Jumala pelastaa" tai "Jumalassa on pelastus". Jeesus tuli Isänsä nimessä ja teki tekoja Isänsä nimessä, jotka Isä hänessä vaikutti nimensä kunniaksi ja kirkastamiseksi Israelissa, jossa Jumalan edeltä valitsema kansa asui. Jeesus on ilmoittanut meille Isän ja kertonut meille tien Isän tykö. Se tie kulkee hänen verensä ja lihansa uhrin kautta, sillä hän on sovittanut meidän syntimme Golgatan ristillä ja tehnyt mahdolliseksi syntien anteeksisaamisen hänen nimensä kautta. Nasaretin Jeesus on "se Kristus", josta Raamatussa on ennustettu sen alkulehdiltä aina viimeiseen lauseeseen asti.

Niin, apostolit ovat saarnanneet evankeliumia Kristuksen Jeesuksen nimestä, mutta sitä ei ole ymmärretty kunnolla. Jeesuksen nimellä on merkitystä sielujemme pelastuksen ja iankaikkisen elämän kannalta, koska se on Jumalan hänelle antama nimi ja antaa meille kuvan Jumalasta. Jeesuksessa oleva Jumalan kuva ei ole koskaan hämartyntynyt eikä turmeltunut, koska hän ei tehnyt syntiä eläessään ihmisenä maan päällä. Me olemme syntiä tehneet ja sen vuoksi me emme muistuta Jumalaa kovinkaan paljon, vaikka tahtoisimme häntä yhä enemmän muistuttaa. Jumalakin tahtoo, että kaikki ihmiset muistuttaisivat hänen poikaansa Jeesusta ja olisivat täydellisesti hänen kaltaisiaan, synnittömiä ja puhtaita Jumalan lapsia.

Jumala on tehnyt meille mahdolliseksi muuttua hänen kuvansa kaltaiseksi. Se on mahdollista, jos uskomme Jeesuksen Kristuksen nimeen ja sovituksen sanaan, evankeliumiin. Jumala muuttaa meitä, niin että me lakkaamme synnistä ja muutumme yhä enemmän Jumalan kuvan kaltaiseksi kirkkaudesta kirkkauteen niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki, ja asuu meissä. Mutta tämä muutos on meissä kesken ja saavuttaa täydellisyyden vasta ruumiin ylösnousemuksessa. Silloin me kaikki saamme olla täydellisiä Jumalan kuvia niin kuin Kristus jo nyt täydellinen Jumalan kuva on. Silloin meidät tunnetaan uudella nimellä, luojamme kuvan mukaan, Jeesuksen Kristuksen nimellä.

Meistä ei tule sama henkilö ja persoona kuin Jeesus Kristus on, mutta meistä tulee täydellisesti samanlaisia kuin hän on. Me olemme kuitenkin alamaisia hänelle, jonka valtaan kaikki luodut ovat alistetut. Me olemme alamaiset Jeesukselle Kristukselle, meidän Herrallemme, ja Isällemme, joka on ainoa totinen valtiast ja jolla ainoalla on kuolemattomuus. Hänelle kunnia, valta, voima ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti, amen.

Petteri Haipola, 20.11.2011

